

Beroep, op 10 januari 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-9/03)

(2003/C 55/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 januari 2003 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Martin en M. França als gemachtigden, domicilie gekozen te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 98/27/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Groothertogdom Luxemburg in te kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De bij artikel 8 van de richtlijn gestelde termijn voor de omzetting is verstreken op 1 januari 2001.

⁽¹⁾ PB L 166, blz. 51.

Verzoek van de Raad van State (België) van 9 januari 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen NV Boss Pharma en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Economie

(Zaak C-11/03)

(2003/C 55/26)

De Raad van State (België) heeft bij uitspraak van 9 januari 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 januari 2003, in het geding tussen NV Boss Pharma en de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Economie, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet in artikel 2, lid 2, van de richtlijn 89/105/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid

van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg, naar luid waarvan een beslissing waarbij de nationaal bevoegde autoriteit het in de handel brengen van een geneesmiddel tegen de door de aanvrager voorgestelde prijs niet toestaat, een motivering dient te bevatten „die is gebaseerd op objectieve, verifieerbare criteria”, aldus begrepen worden dat de volgens de interne Belgische wetgeving bevoegde overheid vooraf met een algemeen geldend voorschrift dient te bepalen welke criteria de overheid die over de individuele aanvraag zal beschikken, in aanmerking dient te nemen, dan wel dat het die beslissing-nemende overheid toegelaten is, in elke individuele beslissing, aan te geven welke objectieve en verifieerbare criteria zij in dat geval hanteert om de aanvraag niet in te willigen of dat het volstaat dat die overheid haar individuele beslissing formeel motiveert door de vermelding van concrete gegevens van het dossier, in welk geval het aan de rechter toekomt uit te maken of die gegevens beantwoorden aan een objectief en verifieerbaar criterium.

⁽¹⁾ PB 1989, L 040, blz. 8.

Beroep, op 14 januari 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-15/03)

(2003/C 55/27)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 januari 2003 beroep ingesteld tegen Republiek Oostenrijk door Commissie voor de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Grunwald, juridisch adviseur van de Europese Commissie, en M. Konstantinidis, lid van de juridische dienst van de Europese Commissie, domicilie gekozen hebbende bij Luis Escobar Guerrero, lid van de juridische dienst van de Europese Commissie, Centre Wagner C 254, Luxemburg-Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Republiek Oostenrijk de krachtens artikel 3, lid 1, van richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie⁽¹⁾ op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, voorzover zij heeft nagelaten de nodige juridische en feitelijke maatregelen te nemen teneinde voorrang te geven aan de behandeling van afgewerkte olie door regeneratie, terwijl technische, economische of organisatorische beperkingen zich daar niet tegen verzetten.
2. de Republiek Oostenrijk in de kosten te verwijzen.